

JEDNOCIĆ SIĘ (2) *vb impf*

Zawsze się.

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *jednoczyć*).

praet 3 pl m pers jednocili się (1). ◊ *part praes act* jednocąc się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Łączyć się w zgodną wspólnotę, dążyć do jedności [z kim] (2) : [Bóg stworzył ludzi, którzy go] wlfyftkimi síłami y ípráwą żywotá íwego wyznawali y chwalili/ á wewffem rozумы y wole íwoye ku yego woley ítoíuyąc/ a ták íami myędzy sobą y ínim íye yednocąc/ dobroći á íftności yego [...] wzywáli. KromRozm III A7; [Jadam, Abel, Noe, Abram, Sara i ini z czeladkami swemi boga znając i wzywając stawali się ludem bożym] bogu íyebye/ á sobye bogá ípoíabiáli/ á ínim íye yedności [miłosierdzia a zbawienia oczekawając] KromRozm III B4.

Formacje współrdzenne cf JEDNOCZYĆ SIĘ.

LW